

aldeles ikke Hensigten fra min Side: Jeg vilde stille mig ganske ligedan, hvis Genforsikringen skete i andre Livsforsikrings-selskaber.

Rottbøll: Den højtærede Minister sagde, at han vilde stille sig lige saa velvillig, hvis en anden Kreds af Arbejdere sluttede sig sammen paa lignende Maade, som Arbejderne her have gjort, og derefter genforsikrede sig i et privat Selskab. Ja, det tvivler jeg slet ikke om, men det er ikke nok. Det er ikke alle og enhver, selv blandt Arbejdere, der have Lyst til at gaa ind i en Fagforening for derved at blive Medlem af Arbejdernes Livsforsikringsselskab, og det er ikke alle og enhver givet at faa et andet Selskab dannet, der kunde opnaa den Fordel, der her er Tale om. De ærede Medlemmer, som staa paa samme Standpunkt som jeg, ville paa ingen Maade hindre Arbejderne og deres Selskab i at faa denne Fordel, den unde vi dem fuldt ud, men vi ville have den udvidet til at gælde alle Arbejdere og dermed ligestillede, alle dem, der tegne disse smaa Policier paa indtil 1,000 Kr., og det forekommer mig ikke, at der kan være det mindste i Vejen for, at man gennem dette Lovforslag kunde naa dertil, for jeg ser ikke, at de Indvendinger, som den højtærede Minister er fremkommen med, have en saa stor Rækkevidde, at de skulde kunne forhindre det. Den eneste Indvending, der kunde synes at være af Betydning, er den, at naar man fritager Policier indtil 1,000 Kr., saa ville ikke blot Arbejderne og dermed ligestillede, som tegne saa smaa Beløb, kunne faa Gavn af Bestemmelsen, men en hel Del Mennesker, der ikke høre til denne Samfundsklasse, ville kunne tegne 4—5—6—7 Smaapolicier for paa denne Maade at undgaa Stempelafgiften. For det første vil jeg dertil sige: det tror jeg ikke, de ville gøre for at opnaa en Besparelse af 15 Øre paa hver Police — det vil ingen gøre, der ønsker at forsikre sig for en 6—7—8,000 Kr. Men lad os ogsaa sige, at nogen fandt paa at gøre noget saadant, saa tror jeg meget let, at det vilde kunne forhindres. Man har nemlig paa hvert Andragende, der indgives til et Livsforsikringsselskab, nogle Erklæringer, der skulle afgives paa Tro og Love af de forsikringssøgende, og blandt disse er der ikke det mindste i Vejen for at optage en — jeg tror, den findes i Forvejen i de fleste Forsikringsselskabers Andragender — indeholdende Oplysninger om, hvorvidt Andrageren er forsikret i

andre Selskaber, eller hvorvidt han har søgt at blive det. Gennem disse Erklæringer, som skulle afgives paa Tro og Love, kunde man meget let faa at vide, om en Andrager paa den antydede Maade vilde omgaa denne Lov. Jeg tror ikke, der er noget i Vejen for at finde en fornuftig Form for den af mig ønskede Regel og samtidig at udelukke det, som Ministeren er bange for, at andre Samfundsklasser end Arbejderne og dermed ligestillede skulde opnaa Stempelbegunstigelse. Jeg kan vedblivende ikke se rettere, end at Lovforslaget, der har min fulde Sympati, meget vel kan udvides til at gælde alle Livsforsikringspolicier op til 1,000 eller 1,500 Kr., hvad vi nu kunne blive enige om, for at fremme Livsforsikringsvirksomheden blandt de Samfundsklasser, der her er Tale om.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds har Ordet.

P. G. C. Jensen: Jeg frafalder Ordet.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Jeg skal ikke forlænge Debatten, men skal kun tage Anledning af et Udtryk, der blev brugt af det ærede Medlem, som sidst talte, til at gøre en enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem brugte det Udtryk: det er ikke alle Arbejdere, der ere Medlemmer af en Fagforening, og derfor have ikke alle Adgang til at blive Medlemmer af dette Selskab og faa de Lettelser, her gives. Hertil vil jeg sige, at Medlemsretten er ikke knyttet til den Betingelse at være Medlem af en Fagforening, og jeg gør udtrykkelig opmærksom paa, at denne Stempelbegunstigelse er tilstaaet saaledes, at den bortfalder, naar der i Selskabets Statutter sker Forandringer, som Finansministeren ikke godkender, og at Finansministeren endvidere kan tilbagekalde den tilstaaede Stempelfrihed, naar det maatte vise sig, at Selskabets Formaal ikke tilbørligt fremmes. Dette sidste er indsat, fordi man selvfølgelig maatte sikre sig, at ikke en anden Bestyrelse af dette Selskab end den nuværende skulde misbruge Selskabet til andre Formaal end det, der er angivet som det officielle.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.